

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa G. Spółki z o.o. Spółki Komandytowej w likwidacji w O.
przeciwko [...] P. S. A. z siedzibą w W.

o zapłatę 89.000,00 zł,

w sprawie z powództwa G. Spółki z o.o. Spółki Komandytowej w likwidacji w O.
przeciwko [...] P. S. A. z siedzibą w W.

o zapłatę 17.374,76 zł,

w sprawie z powództwa G. Spółki z o.o. Spółki Komandytowej w likwidacji w O.
przeciwko [...] P. S. A. z siedzibą w W.

o zapłatę 88.397,00 zł,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 sierpnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego w O.

z dnia 26 października 2012 r., sygn. akt VI Ga [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powodowa Spółka wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania albowiem występują w sprawie istotne zagadnienia prawne a mianowicie: czy Sąd w sposób dowolny - wbrew treści złożonego oświadczenia na piśmie- może ustalać, iż oświadczenie o odstąpieniu nastąpiło z innych przyczyn aniżeli wskazanych w dokumencie zawierającym oświadczenie o odstąpieniu. Drugie zagadnienie sprowadza się do pytania, czy pomimo braku zgody powódki – 1art. 192 pkt 3 k.p.c. – po zbyciu w toku sporu w trybie art. 494 k.s.h. można kontynuować postępowanie z udziałem spółki przejmującej. Ponadto zdaniem wnoszącego skargę kasacyjną jej przyjęcie usprawiedliwia nieważność postępowania przed sądem pierwszej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że jeżeli skarżący, jako okoliczność uzasadniającą wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien to zagadnienie przedstawić przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, a ponadto wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (postanowienia Sądu

Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, nie publ; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl; z dnia 26 czerwca 2008 I CSK 108/08, niepubl.). W związku z tym trzeba zważyć, że w tej części uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący sformułował pierwsze zagadnienie prawne w taki sposób, że jego rozstrzygnięcie jest oczywiste, a zależy ono jedynie od konkretnych okoliczności faktycznych sprawy. Wobec tego nie występuje zagadnienie prawne, które wymagałoby rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy w sposób mający znaczenie dla prawidłowego stosowania prawa przez sądy powszechne. Podobnie należy ocenić drugie przedstawione zagadnienie, o ile w sprawie miałyby zastosowanie art. 192 pkt 3 k.p.c. Sąd drugiej instancji wykluczył tę możliwość opierając się na treści art. 494 § 1 k.s.h.

Z kolei nieważność postępowania jest wprawdzie uchybieniem procesowym, które Sąd Najwyższy przy rozpoznaniu skargi kasacyjnej bierze pod uwagę z urzędu w granicach zaskarżenia (art. 398¹³ § 1 k.p.c.) i jest też przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.), ale w orzecznictwie Sądu Najwyższego jednolicie przyjmuje się, że w obu przypadkach chodzi o nieważność postępowania przed Sądem drugiej instancji, nie zaś przed Sądem pierwszej instancji (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2013 r., II CSK 720/12 niepubl.; z dnia 7 maja 2009 r. II CSK 80/2009, niepubl. ; z dnia 21 listopada 1997 r. OSNC 1998/5/81). Już tylko z tej przyczyny, z pominięciem wywodów Sądu drugiej instancji uznającego prawidłowe umocowanie pełnomocnika procesowego strony pozwanej, brak jest podstaw do przyjęcia skargi kasacyjnej na podstawie określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.

Z tych względów uznając, że nie zostały spełnione przesłanki przejęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. postanowił jak wyżej. Na wniosek pozwanej zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 108 § 1 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.